

DOSSIER 2022/2023

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

CURS **2022/2023**

**UN CONSELL QUE ENAMORA.
JO SOC EL CAMÍ, LA VERITAT I LA VIDA**

(Jn 14,6)

Horaris de la Jornada

- 9.30.....Acolliment i recollida del material del curs
- 10.....Benvinguda
- 10.15.....Pregària (zona Vallès Oriental)
- 10.30..... Composició Mesa Consell Extraordinari
i presentació candidatura/es a President.
Obertura procés electoral
- 10.50.....Taula de testimonis i ponència de Jaume Fontbona
- 11.45.....Torn de paraules i salutació dels convidats
- 12.15.....Descans
- 12.30..... Treball de grups
- 14..... Dinar de germanor i tancament de votacions
- 15.30.....Música tradicional amb l'acordionista Jaume Parra
- 15.45.....Presentació del treball del Consell
- 16.....Proclamació i benvinguda als nous president
i consiliari general. Comiat del president
i del consiliari general sortints
- 16.15.....Eucaristia (zona Nou Barris)Lectura manifest (zona Besòs)

> Salutació

De nou comencem el curs amb la Jornada General —ja en portem 69 edicions!— en el lloc i format habituals. «Un Consell que enamora», és el lema de la Jornada que ens orienta cap a la celebració del Consell que, per primer cop i a causa dels ajornaments provocats per la pandèmia del Covid-19, farem a inici de curs, del 18 al 20 de novembre propers. El lema el complementem amb la citació joànica «Jo soc el camí, la veritat i la vida» que ens ajuda a posar al centre Jesucrist.

La pregària que ha preparat la zona del Vallès Oriental obrirà pas a la constitució de la Mesa del Consell Extraordinari per escollir nou president del moviment, després que Santi Boza finalitzi el seu mandat. Comptarem amb tres testimonis de militants que ens explicaran la seva experiència de sinodalitat en diferents espais: Maria Bargalló (Xarxa Laudato Si), Pere Pérez (delegació de Pastoral Obrera de la diòcesi de Terrassa) i Vicky Sánchez (Consell Pastoral de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Bellavista), que es complementaran amb la ponència del consiliari Jaume Fontbona, fent-nos notar que el XII Consell també és una experiència sinodal.

Després de dinar comptarem amb un breu concert d'acordió diatònic a càrrec del fill d'un militant, i us presentarem l'organització del Consell. Tot seguit, proclamarem el nou president, rebrem el nou consiliari general i acomiadarem el president i consiliari general sortints. Celebrarem l'Eucaristia, preparada per la zona Nou Barris, en comunió amb el Crist que ens acompanya. I, al final, donarem lectura al Manifest que ha elaborat la zona Besòs. I, tot això, amb l'ajuda logística durant la Jornada de les companyes i companys de la zona Barcelona Nord.

Desitgem que la Jornada, a la qual us convidem a participar durant tot el dia o en els moments que us vagi bé, ens serveixi per celebrar i gaudir el que som amb joia i que ens predisposi anímicament i espiritualment per encarar el nou curs

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació: zona Vallès Oriental

CANT D'ENTRADA:

***Poble de Déu, poble en marxa,
junts fem camí.
Poble de Déu, Església que avança,
el regne ja és aquí (bis)***

*1. Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
tan lluny sovint els seus pastors,
tan a prop d'ell el Crist lluminós.
És barca, és vela,
és signe i és combat.
Poble mogut per l'Esperit,
és Poble que canta la vida!*

*2. En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som vida,
som llum, som amor.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que estima la vida!*

*3. Arrelats allà on som,
oberts a tot el món,
enfrent del mal tan impotents,
el Crist en creu ens fa valents.
Som lluita, som denúncia,
som pau, som amiatat.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que dona la vida!.*

LECTURA

Fets Apòstols 1,12-14

Després els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte. Van entrar-hi i van pujar a la sala de la casa on es reunien. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó el Zelós, i Judes, fill de Jaume. Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell.

Catequesis del Papa Francesc sobre l'agraïment (27/06/18)

Estimats germans i germanes, bon dia!

I seguim parlant dels manaments que, com hem dit, més que manaments són les paraules de Déu al seu poble perquè camini bé: paraules amoroses d'un Pare.

Les deu Paraules comencen així: “Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t’he fet sortir del país d’Egipte, la terra on eres esclau.” (Ex 20:2). Aquest començament sonaria estrany amb les lleis veritables i pròpies que segueixen. Però no és així.

El Déu d’Israel primer salva, després demana confiança. És a dir: el Decàleg comença amb la generositat de Déu. Déu no demana mai sense haver donat abans. Mai. Primer salva, després dona, després demana. Així és el nostre Pare, Déu bo.

I entenem la importància de la primera declaració: “Jo soc el Senyor, el teu Déu”. Hi ha un possessiu, hi ha una relació, una pertinença mútua. Déu no és un estrany: és el teu Déu. Això il·lumina tot el Decàleg i també revela el secret de l’acció cristiana, perquè és la mateixa actitud de Jesús que diu: “Com que el Pare m’estima, jo també us he estimat a vosaltres” (Jn 15,9). Crist és l’estimat del Pare i ens estima amb aquest amor. Ell no comença des de si mateix, sinó des del Pare. Sovint les nostres obres fracassen perquè partim de nosaltres mateixos i no de la gratitud.

La vida cristiana és abans que res la resposta agraïda a un Pare generós. Els cristians que només segueixen “deures” denoten que no tenen una experiència personal d'aquest Déu que és “nostre”. Jo he de fer això, això i allò altre... Només deures. Però et falta alguna cosa! Quin és el fonament del deure? El fonament d'aquest deure és l'amor de Déu Pare, que primer dona i després mana. Anteposar la llei a la relació no ajuda al camí de la fe. Com pot desitjar un jove ser cristià, si partim d'obligacions, compromisos, coherències i no de l'alliberament? Però ser cristià és un camí d'alliberament!

La formació cristiana no es basa en la força de voluntat, sinó en l'acceptació de la salvació, en deixar-se estimar.

La gratitud és un tret característic del cor visitat per l'Esperit Sant; per obeir Déu, primer cal recordar-ne els beneficis.

Sense dubtar, viure agraïts és el principi d'una vida plena d'esperança. No és optimisme. El cristià s'alimenta de l'esperança de l'amor incondicional. És com el gra de mostassa. És com aquest salt al matí al despertar per anar esperançats a la trobada de la jornada i els seus desafiaments, amb una actitud renovada i vital, sense importar els obstacles i les dificultats.

Donar gràcies eleva d'un centímetre del terreny, perquè se surt del que és convencional i s'entra en allò extraordinari, en allò diví, de sentir-nos part d'alguna cosa més gran o d'algú que ens fa millors. Allà on comença el 'nosaltres', deixem el 'jo' i agraïm ser part d'aquesta empresa, aquesta família, aquesta comunitat, aquest grup, aquesta societat, en fi, part d'aquest món. Agraïts del que som, del que vam ser i del que serem. Això només pot portar a la plenitud emocional i espiritual.

Ara m'agradaria proposar-vos un petit exercici: que cadascú, en silenci, respongui per a si. Quantes coses belles ha fet Déu per mi? Aquesta és la pregunta. En silenci cadascun de nosaltres respongui. Quantes coses belles ha fet Déu per mi? I aquest és l'alliberament de Déu. Déu fa tantes coses belles i ens allibera.

SILENCI: I TU, A QUI I PER QUÈ VOLS DONAR GRÀCIES AVUI?

PARENOSTRE

CANT FINAL: AGRADECIMIENTOS (ROSANA)

Gracias a Dios, por dejarme nacer de la mano de una canción
Gracias a Dios, gracias a Dios por traerme a la vida
y llenarla de tanto amor con más de dos

Gracias a todos los que siempre me quisieron
a los que están y a los que un día se me fueron digo

Sii, gracias a ti, gracias por tantas cosas
que no van a poder caber aquí
Gracias a tii, gracias al mundo entero
Gracias mil gracias muchísimas gracias a ti

Esta canción la repito en papel de regalo de corazón
A corazón, por sonreír,
por dejar que me cuele en tu vida y estar aquí
Gracias a ti

Gracias a todos por oír mis sentimientos,
por no dejarme predicar en el desierto digo sii,
Gracias a ti

Gracias por tantas cosas que no van a poder caber aquí
Gracias a ti, gracias al mundo entero
Gracias mil gracias muchísimas gracias a tii

Digo, por dejarme predicar en el desierto digo si
Gracias a tii
Gracias por tantas cosas que no van a poder caber aquí
Gracias a ti, gracias al mundo entero
Gracias mil gracias muchísimas gracias

Al que me quiera al que me odie que pasa
Solo quisiera devolver tanta magia
A la gente de mar, a la gente de tierra
A la gente que grita que se pare la GUERRA

(Sii, gracias a tii
Si gracias a ti)
Gracias, a las señoras, a los caballeros
si me permiten a los niños primero

(Si gracias a ti)
Yo, contigo me caso contigo me quedo
Ante todos ustedes, me quito el sombrero.

Comiat del president sortint

Santi Boza

Ara fa quatre anys assumia la responsabilitat de la que avui m'acomio. Com vaig compartir llavors, va ser una decisió ajornada un any quan se'm va plantejar per primer cop el 2017, i en rebre la petició per part de la Maria Martínez un any després, honestament no vaig trobar cap motiu que em fes dir no. Tot em portava a dir sí: el meu moment personal llavors que m'encoratjava a fer-ho, la meua trajectòria en el meu grup de revisió de vida que m'ha ensenyat moltíssim sobre el que suposa la militància obrera i cristiana ja des de la JOC i, és clar, també la capacitat de persuasió i entusiasme de la propia Maria en fer-me la proposta.

El balanç, malgrat les dificultats que us podeu imaginar, no pot ser més positiu. Ha estat un privilegi treballar al costat d'un Comitè Permanent tan entusiasta, que s'estima el Moviment, que quan s'han pres decisions, complicades algunes d'elles degut a les situacions inèdites que tots ens hem trobat, ha mirat de fer-ho pensant en la militància en el seu conjunt. Vull agrair-vos a tots els membres d'aquest equip permanent

el vostre acompanyament, el saber estar a l'alçada en decisions complicades que hem hagut de prendre, vetllant en tot moment pel bé comú i els interessos de la majoria. Tots, crec que estareu d'acord, en què les dificultats ens han fet aprendre i créixer molt. Vull agrair molt especialment al petit grup de treballadors de l'ACO (Joaquim i Àngela a coordinació, Marília i Manoli a secretaria, Joan Andreu a comunicació) amb qui he compartit aquests anys, el seu compromís i estimació per l'ACO. Gràcies per l'acompanyament sempre oportú i carregat de sentit de l'humor del Pepe Baena com a consiliari del moviment amb qui he coincidit aquests anys. El meu record, reconeixement i la meva estimació per "les meves presidentes", María i Rocío, amb qui he compartit tants moments de preses de decisions, de valorar prioritats, de discerniment i de pregària, moltes gràcies a les dues.

Agrair l'acompanyament, recolzament i estimació del meu equip de revisió de vida durant aquests anys, malgrat les dificultats trobades pel camí. També el de la meva família i amics amb qui he compartit els moments d'aquesta responsabilitat i a qui demano disculpes per no saber sempre transmetre adequadament com ha estat d'important per mi.

La meva gratitud per tots i cadascun dels militants amb qui he compartit algun moment durant aquests quatre cursos, bé en el Comitè General, o bé en les visites a les zones amb motiu d'alguna trobada, menys nombroses del que m'hagués agradat. O simplement intercanviant un somriure de complicitat presencial o telemàtic. Vull sobretot agrair la vida compartida a través dels vostres testimonis que permeten descobrir Jesús en el compromís que contribueix a canviar el nostre entorn.

Tot i que formalment és avui, dia de la Jornada General, quan m'acomio de la responsabilitat, no serà fins la celebració del nostre XII Consell quan deixaria d'assumir aquestes funcions. De tot cor confio que el President que ara, o espero properament, assumeixi la responsabilitat que jo deixo, experimenti el sentit de privilegi que jo he gaudit i que ens anima a sembrar, tal i com l'Evangeli ens ensenya a la Paràbola dels Talents (Mateu 25, 14-30), confiant que el fruit obtingut val la pena.

Agraït

Jordi Cordero Rigol

candidat a la

presidència d'ACO

Soc en Jordi Cordero del grup "Sopa Barrejada" de Rubí (Vallès Occidental).

Soc solter amb parella, amb 53 anys, no tinc fills... o potser els meus fills són els projectes en els que m'he compromès molt al llarg de la meva vida. Soc militant d'ACO des de fa més de vint anys. Em van néixer en un poblet de Astúries. Per part de pare soc Asturià, per part de mare sóc Xileno-Català. Família emigrant que van fer les Amèriques. De tornada, vam fer estada a Astúries, a Cantàbria, a Vic i, finalment, des de fa 40 anys, a Rubí.

Professionalment treballo en una empresa de serveis de calibracions per la indústria, en l'àmbit de la gestió de la qualitat i el control de la qualitat. Des de fa anys vaig demanar reducció de jornada de 5 h/dia i encara la mantinc. He valorat tenir poques despeses i ser lliure disposant de més temps per fer les coses que vull fer, com per exemple, participar activament en cooperativa de consum

responsable (Germinal i Tocaterra). Des de fa molt anys també, estic vinculat a la JOC com a militant primer, com a iniciador després i, finalment, com a consiliari. Vaig fer el curs de consiliaris amb el Pepe Baena. En els últims 7 o 8 anys, he col·laborat també amb el equip de Pastoral Obrera de la diòcesi de Terrassa (EPOT).

He sigut responsable de equip d'ACO algunes vegades, també responsable de zona. Amb els anys, vaig sentint un profund Agraïment per tot el que la JOC i l'ACO m'han donat, com han contribuït molt a ser el que soc. Han sigut magnífiques eines i mitjans de Déu, on he conegut persones amb compromisos i testimoniatsges que han sigut llum en la meva vida. Gràcies!!

L'ofertament de la presidència de ACO, a través del Santi, m'arriba en un moment personal vital bastant bo, crec. Ja no tinc "papis" que cuidar, ja descansen al cel, tot i que encara els tinc molt presents, són vius en mi. Tinc salut, tinc Pau, estic enamorat del nostre Pare-Mare del Cel. Per altra banda, en el discerniment que he fet durant l'estiu, he sentit que podia ser bo aquest canvi en la meua vida, canvi de compromisos que siguin un revulsiu per mi i una oportunitat per altres persones. Vull Servir humilment al moviment estant segur que viuré experiències meravelloses (miracles), segurament també acompanyades de situacions difícils (creus) que confio abordar acompanyat pels militants, consiliaris i responsables amb els que farem equip.

Déu ens guard!

Des de l'Església de base

Jordi Soriano Márquez,

candidat a president de l'ACO

Tinc seixanta-dos anys. Vaig néixer al barri del Poblenou de Barcelona, el pare va arribar a Catalunya per treballar-hi des de la província de Cuenca l'any 1956 i la mare va néixer a Barcelona, amb família amb arrels a Castelló.

Soc casat amb la Lourdes López Cobo, també militant d'ACO, amb qui tenim dues filles, la Núria de vint-i-sis anys i la Clàudia de vint-i-quatre. La Lourdes i jo vivim en el barri del Clot de Barcelona, les filles ja estan independitzades.

Els meus orígens són al barri del Poblenou i la meva activitat de jove la vaig desenvolupar a la parròquia de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calvó. Durant la infantesa i l'adolescència vaig assistir a l'esplai "Movi" i posteriorment vaig ser-ne monitor.

Durant l'any 1977 es van iniciar 3 grups de revisió de vida (RdV) de JOBAC i jo vaig formar-ne part d'un. Vaig participar activament en el moviment

JOBAC, comissions d'atur en que promovíem iniciatives d'economia social, gresques a la trobada de Setmana Santa. Vaig formar part de diversos grups de RdV a la JOBAC.

Junt amb amics del Poblenou vàrem fundar les colles de geganters i de diables del Poblenou.

L'any 1983 començo la relació amb la Lourdes i també és l'any en què em contracta una entitat bancària, on hi he estat durant trenta-cinc anys. Actualment estic pre-jubilat.

L'any 1986 la Lourdes i jo ens casem i anem a viure al pis de Poblenou on havia nascut. El 1989 ens mudem al barri del Clot, on vivim actualment.

Soc Graduat Social diplomad, encara que no he exercit mai.

Des del 1990/1991 entro a l'ACO amb el Grup de RdV del Poblenou (Zona Besòs). A partir del 2003 la Lourdes i jo entrem en un equip de RdV del barri de La Sagrera de Barcelona (SAGRERA II), zona Barcelona Nord.

Formo part activa de la Comunitat Cristiana de St. Pere Claver del barri del Clot de Barcelona, des de fa 20 anys aproximadament. Actualment formo part de l'organització i faig de catequista de la Catequesi d'infants i hi he col·laborat també a la Catequesi de Joves com animador. Amb la Lourdes hem estat monitors de l'Escola de pares.

Soc voluntari de la Creu Roja de Barcelona.

Formo part de la Junta Directiva del Comitè Òscar Romero de Barcelona. Des del Comitè hem portat a terme campanyes per a donar suport a entitats diverses del Salvador, Guatemala i Hondures. Són campanyes relacionades amb la pandèmia Covid i amb els estralls provocats pels huracans ETA i IOTA.

L'octubre de 2018 alguns membres dels Comitès Òscar Romero de Barcelona i Terrassa

vàrem assistir a la cerimònia de santificació del bisbe Òscar Romero a Roma. Al gener de 2022 junt amb membres de Comitès Òscar Romero de l'Estat espanyol anem al Salvador a conèixer de primera mà les comunitats eclesials de base i la realitat d'aquest país centreamericà. En el decurs d'aquest viatge, el 22 de gener passat vàrem assistir a la beatificació de Rutilio Grande, sj., amic d'Òscar Romero.

Des que em vaig pre-jubilar a finals del 2017, a part dels voluntariats, m'he dedicat a la família i, més concretament, a l'atenció i cura dels pares, que van emmalaltir i han mort en aquests dos darrers anys.

Em presento a candidat de l'ACO i crec que puc aportar al moviment la meva capacitat de diàleg, de treball, d'organització. Aquesta responsabilitat la prendria des de la vivència d'una Església senzilla, que toca de peus a terra, des de l'Església de base que coneix els problemes de la classe treballadora i popular, des de l'opció per als pobres, pels desfavorits, pels immigrants i per als treballadors/es i, evidentment, des de l'opció per Jesucrist, la font de la nostra fe: Jesús és el camí, la veritat i la vida.

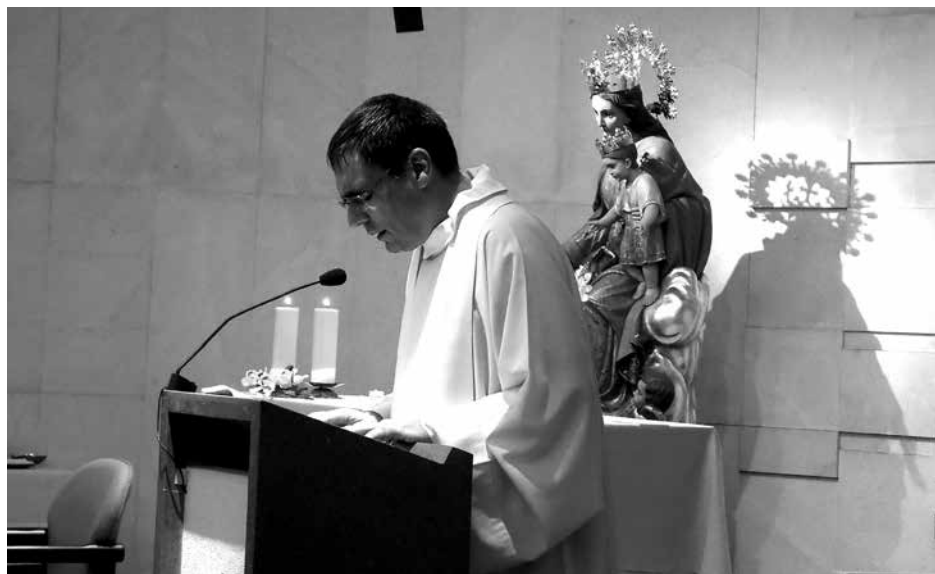

Testimoni Pepe Baena Iniesta

Quatre anys com a consiliari general junt al pou d'aigua viva

12 d'octubre de 2022

Com ha passat el temps! Quatre cursos com a consiliari general acompanyant persones, militants i consiliaris a l'ACO. Un acompanyament que s'ha anat concretant amb el pas del temps amb Crist de veritable Company de camí. Més d'una vegada m'ha hagut d'esperar al costat d'un pou per entrar en diàleg amb mi en moments delicats: marxa prematura del coordinador general que ens va portar a fer una revisió de vida per actuar a la llum de l'Evangeli, dificultat de trobar relleu de presidenta i d'altres responsabilitats de militants i consiliaris, protagonisme imprevist de la pandèmia de covid que ens ha canviat la vida i el funcionament del moviment, envelliment i mort de consiliaris referents que ens han fet plantejar-nos seriosament la memòria històrica (darrerament la mort del ben estimat Tano Casacuberta), sensació de pària i indocumentat davant els bisbes per no tenir un nomenament episcopal com a consiliari d'un moviment d'Església, mort inesperada del company sentimental de la coordinadora general que ens ha deixat amb una bretxa de dolor i de coratge per a tirar cap endavant...

En aquest pou d'aigua compartida s'han anat parant persones amb els seus noms i cognoms que han deixat escrit en el meu quadern de vida de consiliari capellà. *Jesús havia de travessar Samaria. Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep; allà hi havia el pou de Jacob. Jesús, cansat de caminar, s'assequé allí a la vora del pou. Era cap al migdia. Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu: "Dona'm aigua." Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.* (Joan 4,4-8)

Abans m'havia deixat el testimoni Josep Jiménez Montejo com consiliari general per dedicar-se a l'acompanyament del Moviment Europeu de Treballadors Cristians al costat de tantes tasques com tenia. Continuava donant el millor del seu carisma de prevere en el món obrer. També jo he hagut de compaginar la meva responsabilitat d'ACO amb altres feines pastorals i familiars: rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Bellavista i de la parròquia de Santa Coloma de Marata, consiliari del MIJAC de Bellavista i de la JOC del Vallès, consiliari de tres grups de ACO, consiliari de zona de ACO del Vallès Oriental, responsable d'un grup del Pradó i fill d'un pare amb demència senil i germà d'un divorciat amb problemes afegits. No m'estranya que Jesús es detingués per a descansar i demanés aigua a una dona samaritana sense importar-li que no fos jueva. Necessitem demanar aigua als altres sense posar etiquetes per entrar en diàleg humà i diví. *Però la dona samaritana preguntà a Jesús: "Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que soc samaritana?" Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: "Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dona'm aigua", ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva."* (Joan 4,9-10)

Possiblement he volgut apaivagar aquesta set sense assaborir prou aquesta aigua tan especial posant-me impediments o aferrant-me a experiències passades amb altres moviments. Perquè no és el mateix acompanyar moviments de nens i de joves que d'adults. Així vaig haver de realitzar aquest procés pertinent. He hagut de fer-me meu el servei de consiliari general d'ACO amb les meves qualitats i limitacions, les meves renúncies i els meus aprenentatges com la samaritana de l'evangeli. *La dona li diu: "Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs, l'aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. Que potser ets més gran que no pas ell?". Jesús li respongué: "Tots*

els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna." Li diu la dona: "Senyor, dona'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar." Ell li diu: "Vés a cridar el teu marit i torna." La dona li contesta: "No en tinc, de marit." Li diu Jesús: "Fas bé de dir que no en tens. N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat." (Joan 4,11-18)

Voldria deixar constància que hi ha hagut molts espais en aquest camí de quatre anys o cursos que he pogut beure d'aquesta aigua que no s'acaba. Sí, he pogut viure moments i espais per afirmar que l'ACO amb Jesús de Natzaret pot oferir aigua viva. Voldria recordar algunes experiències d'aigua viva que m'han anat calmant aquesta set que em produïa pel fet de caminar, a vegades sol i d'altres, acompanyat, com a consiliari general:

- el mateix comitè permanent amb les oracions inicials i el compartir les nostres vides personals sense deixar-nos portar per la fredor de la feina pastoral del moviment;
- el comitè general on he percebut discretament que ha anat dibuixant la seva diversitat des de la petitesa en una família anomenada ACO;
- l'equip de consiliaris i consiliàries (general, zona, diocesà), que any rere any ens hem anat reunint per a fer pinya en l'acompanyament des de la humilitat i l'amor fratern;
- el grup del curs de formació de consiliaris i consiliàries laiques que em feien obrir-me a nous reptes des de la bíblia, la teologia, l'acció...;
- l'equip de treball per a elaborar propostes de documents per al Consell General que em feia aprofundir en què, més enllà de les normes i la lletra petita, hi ha un Esperit que vol donar vida al moviment;
- les trobades més personals i íntimes amb diferents militants, responsables, consiliaris i consiliàries que han estat gratificants perquè m'he sentit un consiliari de les distàncies curtes en les relacions humanes impregnades de fecunditat i no de teories ideològiques que a vegades ens poden allunyar per molt eficaces que creiem que puguin ser;
- els contactes de germanor amb diferents persones per a demanar-les algun servei de cara al moviment i redescobrir el gest de la multiplicació dels pans i els peixos amb els altres consiliaris i consiliàries;

- els plans de curs han estat reflex del que s'ha anat elaborant i rumiant en el cor militant i que hem anat acompanyant els i les consiliàries: per a iniciar el projecte obrer de Déu Amor anant per tot el món per a donar fruit (cf. Jn 15,16); per a formar-nos en cos i ànima dient a una sola veu que Jesús té paraules de vida eterna (cf. Jn 6,68b); per a alimentar-nos, malgrat la pandèmia, de la molta vida de la Vinya Jesucrist com a sarments seus (cf. Jn 15,5a); i per a valorar des de la petitesa i la fragilitat la grandesa de sortir amb Crist a sembrar grans de mostassa davant un Consell que enamora (cf. Mt 13,31-32).

No és d'estranyar que la samaritana, en el diàleg amb Jesús, vagi descobrint que la seva vida tenia un potencial que li era desconegut fins llavors. Beure de l'aigua de Crist és purificar-se per tot allò que enterboleix la nostra mirada, paraules i gestos. Per això, en aquests anys he fet procés de maduració com la samaritana. Puc dir que, després del que he viscut com a consiliari general d'ACO, surto més humil capellà consiliari des de Crist, encara que sembli redundant. Reconec que he passat de ser un poltre desbocat a ser un ase de càrrega. Sí, fent-me càrrec de tantes coses i persones a la llum i al sabor de l'aigua viva de l'Evangelí. *La dona li respon: "Senyor, veig que ets un profeta. Els nostres pares van adorar Déu en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem." Jesús li diu: "Creu-me, dona, arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres adoreu allò que no coneixeu. Nosaltres sí que adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en Esperit i en veritat." Li diu la dona: "Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot." Jesús li respon: "Soc jo, el qui et parla." En aquell moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlés amb una dona, però cap d'ells no gosà preguntar-li què volia o per què parlava amb ella. Llavors la dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent: "Veniu a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?" (Joan 4,19-29)*

Segur que una altra persona es posarà en el meu lloc amb el seu estil i experiència. Ja sabem que no serà un altre Pepe Baena, encara sort,

sinó que serà un altre seguidor o seguidora de Crist que es posarà a servir aquest moviment d'Església que tant m'estimo. Si he aconseguit contagiar aquesta set evangelitzadora perquè una altra persona sigui consiliària general, doncs em sentiré amb ganes de deixar la meva gerra en el pou per a seguir a Jesús allà on em cridi. *Molts dels samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona, que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Per la paraula d'ell mateix encara molts més van creure, i deien a la dona: "Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món."* (Joan 4,39-42)

Moltes gràcies!!!

Salutació del nou consiliari general, Pepe Rodado

Em dic Pepe Rodado León. Vaig néixer en un petit poble de Ciudad Real, que es diu Alhambra, fa 60 anys. El tercer de sis germans, vam venir a Catalunya l'any 1972. Els meus pares volien un futur millor pels seus fills que al poble no podíem tenir. Vaig començar a treballar als 15 anys en una fàbrica tèxtil de Sabadell, la ciutat que ens va acollir. Vaig descobrir el moviment obrer en les grans mobilitzacions del sector tèxtil a finals dels 70. I al mateix temps, vaig redescobrir la fe en Jesucrist, la llavor de la qual portava del poble, ajudat pel capellà de Ciutat Badia, on ens vam traslladar a viure l'any 1976.

Entro al seminari als 19 anys i m'ofereixen la possibilitat de formar-me en l'ESMO (Encaminament Sacerdotal al Món Obrer), un pla especial dins del seminari, que permetia treballar al matí i estudiar a la tarda, vivint en un barri, com va ser Torre Baró i Vallbona, de Barcelona. Els dos darrers anys vam anar al Prat de Llobregat, deixant el treball per dedicar-nos més intensament als estudis finals. I vam fer el mes d'Exercicis de sant Ignasi a la Cova de Manresa. Tot just acabar un any de "mili" a la Seu d'Urgell, vaig rebre l'ordenació presbiteral, l'estiu de 1990 al Prat. Ordenat de prevere vaig seguir treballant com a peó de la construcció i en diverses empreses, tastant ja el que després coneixeríem com a treball temporal, a través d'ETT. Deixo la feina per un problema de salut i em dedico més plenament als moviments, els quals vaig descobrir a la meva parròquia de Badia (la JOBAC i la JOC) i, posteriorment, a Vallbona, el MIJAC.

Mentre visc al barri de Sant Cosme i Sant Damià del Prat de Llobregat, durant 5 anys vaig acompanyar la JOC com a consiliari nacional de Catalunya i les Illes (1996-2001). En acabar, em van enviar com a rector a la parròquia del Bon Pastor, al barri del mateix nom de Barcelona, on vaig estar 11 anys. Allà vam començar el MIJAC i l'ACO, mentre seguia acompanyant grups de JOC. He estat delegat de Pastoral Obrera de Barcelona una colla d'anys, així com a director del Secretariat de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC). Aquestes dues responsabilitats, especialment, m'han fet descobrir l'amplada i la riquesa de la Pastoral

Obrera tant a nivell català com estatal: la GOAC/HOAC i els seus militants, les Religioses en Barris, els Capellans Obrers...

Després d'un temps de discerniment personal i eclesial, torno a viure el ministeri en el món del treball manual, deixant les responsabilitats parroquials, a partir de l'octubre de 2012, que deixo el Bon Pastor. Un fet decisiu per mi a partir del contacte amb els i les treballadores immigrants. De fet, vaig participar en la posada en marxa de diverses iniciatives de treball pastoral amb immigrants (Pastoral Amb Immigrants i Plataforma d'Entitats Cristianes amb la Immigració) fins a la represa del treball manual.

Porto 10 anys com a capellà obrer, on he viscut l'atur, la formació ocupacional, les feines precàries com a ajudant de cuina en diversos llocs i, des de fa 5 anys, com a cambrer-netejador a la Residència Joaquim Blume, de joves esportistes en etapa de formació. Durant aquest 10 anys he viscut a Nou Barris: 9 a Trinitat Nova i, des de fa un any, a Vallbona. Aquest temps he estat consiliari de la zona Nou Barris de l'ACO, i federal de la JOC, acompanyant grups de militants d'ambdós moviments. Fa 5 anys que acompanyo a les petites comunitats parroquials de Torre Baró i Vallbona, sobretot en la celebració de l'eucaristia dominical. I fa uns anys que coordino la Plataforma Església pel Treball Decent de Barcelona.

Fermo part del Pradó, associació de capellans fundada pel P. Antoine Chevrier. L'espiritualitat pradosiana m'ha anat acompanyant durant tota la meua vida des del seminari, igual que l'espiritualitat dels moviments apostòlics obrers, amb la referència fonamental de Joseph Cardijn. Ambdues escoles alimenten la meua vida de deixeble i apòstol de Jesucrist en el món del treball. Això és el que tinc i soc, amb les meves limitacions, i això és el que espero i desitjo aportar a l'ACO, amb l'ajuda de l'Esperit Sant i la de vosaltres, militants d'ACO, per poder respondre a la missió que ens encomana Jesucrist, a través de l'Església.

Eucaristia

Preparació: Zona 9Barris

CANT D'ENTRADA

Porteu el cant, porteu el cor,
de gent del sud, de gent del nord,
vostre dolor, vostre record,
tot allò que teniu al cor.

Amb vostre cant, amb vostra sang
que ve de lluny, que ve de prop
pastem nou fang, calem foc nou
que encengui els ulls
que mogui els cors.

Amb noves veus, amb tants acords
el nostre clam serà més fort
regat amb sang i amb amor
de color roig, de color groc
un nou país cal fer entre tots.

Fondrem els cors i els records
en una història, en un acord
salvats en poble cara el vent
caminarem dant-nos les mans
i sabrem viure com germans.

La, la, la...

Oberts al món, de bat a bat,
mai foraster ningú serà
perquè a tothom direm germà
i n'haurem fet d'ací d'allà
i haurem après a estimar
i haurem après a estimar.

Amb nostre cant
amb nostra sang,
nostre dolor,
nostre record,
farem un poble i un sol cor.

INTRODUCCIÓ (zona)

SALUTACIÓ

ACTE PENITENCIAL

Pietat!
Tingueu pietat de tots nosaltres!
Les culpes se'ns emporten com el vent,
les culpes se'ns emporten com el vent... (2)

Oh Senyor!
las culpas nos arrastran como el viento,
ten piedad de todos, ten piedad,
ten piedad de todos, ten piedad... (2)

TESTIMONI: EI CAMÍ (el Consell)

CANT

Un tros de Poble
jove i alegre,
un tros de Poble
junts volem ser,
Jove i en vetlla
volem nostre Poble
jove i en vetlla
volem nostre gent

HALLELUJAH

EVANGELI

Lluc 11,27-28
Mentre Jesús parlava, una dona alçà la veu entre la gent i li digué:
-Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar!

Però ell va respondre:

-Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!

HOMILIA

PREGÀRIES

OFERTORI

TESTIMONI: LA VERITAT (l'espiritualitat)

CANT

És Crist qui camina
semblant l'esperança
és Crist qui s'avança
i ens dóna l'Esperit.
Si ens dóna la vida
primer perdia,
ens dóna la joia,
l'amor i la Creu.

OFRENES

PARE NOSTRE

Parenostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat
aquí a la terra, com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu nos Senyor el dia d'avui
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació
ans deslliureu nos de qualsevol mal.
Amén. (2)

CANT DE PAU

Agermanats anirem caminant
sota un cel ben blau
joiosos himnes ressonaran
d'amor i de pau.

CANT DE COMUNIÓ

SENYOR,
ES FA TARD,
OH QUEDA'T
AMB NOSALTRES,
DONA'NS SEMPRE
D'AQUEST PA,
DONA'NS SEMPRE
D'AQUEST VI.

Pa de tots,
pa de franc,
pa de lluita,
pa de sang,

pa de molts,
pa de pau,
pa rebel,
pa suau.

Vi de festa,
vi de goig,
vi d'angoixa,
vi de molts,
vi de festa,
vi de goig,
vi de vida,
vi d'amor.

Pa d'amor,
pa de Déu,
pa de l'home
mort en creu,

pe'l combat
pe'l repós,
pa vivent,
pa amorós.

Vi de riure,
vi de plor,
vi de vida,
vi de foc,
Aliança
d'un Déu bo,
vida eterna,
oh, gran do.

TESTIMONI: LA VIDA (el compromís, la responsabilitat dins i fora de l'ACO)

CANT

És dura la lluita,
és forta la marxa
són moltes les penes,
és poca la fe
Són molts els qui esperen
la nostra paraula
són molts els qui cerquen
sentir un nou alè.

LECTURA DEL MANIFEST

CANT DE COMIAT

Lluita i espera,
no et deixis vèncer
pren per senyera
la teva fe.
Reneix a la vida,
reneix a la dansa,
dóna esperança a
la teva gent.

Un tros de Poble
jove i alegre,
un tros de Poble
junts volem ser,
Jove i en vetlla
volem nostre Poble
jove i en vetlla
volem nostre gent.

És Crist qui camina
semblant l'esperança
és Crist qui s'avança
i ens dóna l'Esperit.
Si ens dóna la vida
primer perdia,
ens dóna la joia,
l'amor i la Creu.

És dura la lluita,
és forta la marxa
són moltes les penes,
és poca la fe
Són molts els qui esperen
la nostra paraula
són molts els qui cerquen
sentir un nou alè.

Diran que és mentida
i "busca't la vida"
"és el teu problema"
"de què vas pel món"?
No deixis enrera
les raons de viure,
lluita i espera
amb la teva gent.

Manifest 2022

Un cor lliure d'egoismes i preocupat pel bé comú

Preparació: zona Besòs

(VEURE)

Jesús a l'Evangelí ens convida a tenir un cor lliure. Un cor lliure de poder, de riquesa, de violència...

En canvi, quan mirem la nostra realitat veiem que moltes d'aquestes coses ens tenen lligats i que és difícil desempallegar-nos de tot això. Fa anys que es mantenen situacions que provoquen el mal i sovint la mort de moltes persones i també de la natura:

- La pandèmia que ha portat moltes morts, patiment i una important carestia amb el corresponent augment de l'atur i la precarietat. Però seguim ignorant la mateixa malaltia i altres epidèmies als països més pobres.
- Sumem una nova guerra a Ucraïna que eclipsa les anteriors al Iemen, Síria, Afganistan..., perquè afecta directament les nostres butxaques.
- La desinformació, les falses notícies que ens manipulen la informació i ens falsegen la realitat per afavorir els interessos del poder econòmic o polític.
- La situació de desigualtat de la dona a la societat i a l'Església.
- El canvi climàtic i els abusos que fem de tots els recursos que ens ofereix la natura.

Però, immersos en aquesta crisi econòmica i social, volem destacar un tema que és esperança i que afectarà la vida de moltes persones: la Reforma Laboral aprovada pel govern el 28 de desembre de l'any passat, com ens recorda Pepe Rodado en el seu escrit per Cristianisme i Justícia sobre aquest tema.

- Hi ha precarietat laboral, que deriva de l'atur, la temporalitat i els sous baixos i aquesta origina la precarietat vital, perquè és conseqüència directa de l'altra.
- Hi ha pobresa derivada del mercat laboral precari, les dificultats per accedir a l'habitatge i la falta d'ingressos mínims.

Aquestes precarietats poden generar frustració i resignació, però també poden ser indignació i transformació si som capaços d'organitzar-nos.

- Hem d'estar vigilants de manera crítica perquè aquesta llei s'hi acompanyi d'unes polítiques laborals que redueixin la precarietat el màxim possible.
- Fer l'acompanyament a les persones aturades perquè mantinguin una actitud positiva que faciliti la seva reinserció laboral i potencii les polítiques laborals.
- Com diu el papa Francesc, cada persona necessita un treball decent per guanyar-se la vida i fer la seva aportació a la societat. Acompanyar-les en aquest procés és entendre les persones com inversió i no com a despesa.

(JUTJAR)

A l'Evangeli hi ha molts fragments en què Jesús ens convida a tenir aquest cor lliure que ens permeti deslliurar-nos dels nostres egoïsmes i preocupar-nos pel bé comú, per exemple: Lc 12,33-34: "Perquè on teniu el tresor, hi teniu el cor".

(ACTUAR: COMPROMÍS)

- Cal fer un seguiment crític de tot això: com a ACO i, com ens demana Jesús, hem de ser pobres enmig dels pobres. I no estem sols en aquest camí: som un grup més dins de la Pastoral Obrera.
- El treball sinodal que s'ha iniciat ens ha d'ajudar a fer camí junts amb la Pastoral Obrera, amb Alcem la veu i amb la resta de grups i moviments d'Església.
- El XII Consell que celebrarem al novembre és un moment privilegiat del Moviment per veure de què ens hem de buidar tant a nivell col·lectiu com personal, i de què ens hem d'omplir per saber on tenim el nostre tresor.

Calendari del curs 2022-2023

	12 D'OCTUBRE Jornada General Consell Extraordinari	DEL 18 AL 20 DE NOVEMBRE XII Consell
	2022	2022
3 DE DESEMBRE Jornada de Formació	19 DE FEBRER Trobada de responsables	25 DE FEBRER Jornada d'estudi de la POC
2022	2023	2023
5 DE MARÇ Jornada de Consiliaris i Consiliàries	19 DE MARÇ Jornada d'Iniciació	DEL 6 AL 9 D'ABRIL Setmana Santa
2023	2023	2023
29 D'ABRIL Jornada de Comunicació	20 DE MAIG Recés (matí)	DEL 21 AL 25 D'AGOST Exercicis d'estiu
2023	2023	2023

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)